

[Aksel Larsen.]

Tilfælde saa højt priste Udvalg, og derfor kan jeg fatte mig ganske kort. Det følger nemlig heraf, at saa har det kommunistiske Partis Stilling til Forslagene ikke ændret sig. Vi er fortsat Modstandere af de Forslag, som ved direkte eller indirekte Beskatning lægger Byrden paa den arbejdende Befolkning.

Det, der egentlig har Interesse i denne Betænkning, er kun, at det herigennem konstateres og understreges yderligere, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde ved første Behandling, at det konservative Folkeparti egentlig slet ikke er uenigt med de tre Regeringspartier, og at der saaledes ikke er noget reelt Grundlag for den meget beklagelige og med meget skarpe Ord førte Familienstrid mellem det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det konservative Folkeparti erklærer nemlig, at man vil stemme imod Lovene om direkte Beskatning, men man vil afholde sig fra at stemme angaaende de øvrige Lovforslag.

Grunden er at søge i dette, at det er god konservativ Politik, der føres her fra Regeringens Side, dette at man lægger Tyngdepunktet paa den indirekte Beskatning og, naar man gaar til indirekte Beskatning, saa vælger de Produkter, som bruges fortrinsvis af Arbejdere, hvor Beskatningen i hvert Fald rammer den arbejdende Befolkning haardest. Det viser sig i, at man her som i Juni 1932 lægger en Vægtafgift paa Kaffe og paa Sukkeret, at man ikke tager Hensyn til Kaffens Pris og Kvalitet, men forhøjer Prisen pr. Kilogram ligeligt uden Hensyn til, hvilken Sort det er. Altsaa, ikke alene rammes naturligvis de smaa Husholdninger forholdsvis haardest, fordi det er et Produkt, som kvantitativt bruges omtrent lige meget i store og i smaa Husholdninger, men man rammer dem ulige haardere derigennem, at den procentvise Forhøjelse for de billige Kaffesorter er langt større end for de dyrere.

Det er Regeringens finansielle og økonomiske Ansigt, og det er som sagt god konservativ Finanspolitik, der her føres, saa det er let forstaaeligt, at det konservative Folkeparti har noget vanskeligt ved at finde et Paaskud til ikke at stemme derfor og derfor maa gribe til saadanne Ting, som at man ikke har faaet Besked. Jeg

tillader mig at være af den Mening, at dette Ønske om Besked i hvert Fald for saa vidt er begrænset, som det konservative Folkeparti under ingen Omstændigheder reelt ønsker, at denne Besked skal gives her i Tinget. Hvis man kunde faa den fuldt ud fortroligt, d. v. s., hvis det konservative Folkeparti kunde naa at komme med i Regeringsblokken, saa ønsker man Besked; men da Statens finansielle Situation i Virkeligheden er saa katastrofal, at det maa hemmeligholdes, tror jeg ikke, at det konservative Folkepartis Ønske om Oplysning skal forstaaes saaledes, at man ønsker denne Oplysning her i Tinget.

Og derfor, netop fordi Statens Situation er en saadan, er det ogsaa ganske klart, at det kun er saa at sige første Rate af Regningen for Kriseforliget, der nu bliver præsenteret, at man ganske bestemt vil tage en Del af det Statslaan, vi senere skal behandle, til at dække Underskuddet med, og at man om ganske faa Maaneder maa møde frem med nye Regninger, paalægge nye Byrder, for at dække det Underskud, der følger af de kapitalistiske Kriseforanstillinger, som er besluttet i dette høje Ting.

Vort Parti vil altsaa, som allerede sagt ved første Behandling, stemme imod Forslagene om Fordyrelse af Kaffen, Fordyrelse af Sukkeret og Forhøjelsen af den direkte Indkomstbeskatning, og vi vil ogsaa stemme imod Ændringsforslagene til Lovforslaget om Beskatning af Kaffe og Kaffesurrogater og til Forslaget om midlertidig Afgift af Arv. Vi vil for det første Ændringsforslags Vedkommende stemme imod, fordi dette forøger Virkningerne af den foreslaaede Lov derved, at 150 kg ændres til 75; og vi vil stemme imod Ændringen i Lovforslaget om midlertidig Afgift af Arv, fordi det gaar ud paa at udskyde Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fra den 1. Maj til den 9. Maj.

Korsgaard: Saa vidt jeg ved, citerede det ærede Medlem Hr. Krag mine Udtalelser om, at det for mig havde en vis Interesse at dvæle i Magthavernes Selskab, rigtigt. I denne Udtalelse laa jo ikke, at det var mig en Glæde. Der kan jo ogsaa være Situationer, der har Interesse, uden at de derfor behøver at være glædelige Situationer. Men jeg forstaaer altsaa, at det